

Tales hechos son constitutivos de una infracción administrativa grave, prevista en la Ley 1/92 de 21 de febrero (BOE del día 22), en sus arts. 23.a) y 28, en relación con el art. 165.1.b) del Reglamento de Armas (R.D. 137/93 de 29-01-93).

En el período de audiencia previsto en los artículos 16.1 y 19 del R.D. 1398/93, de 4 de agosto, por el que se aprueba el Reglamento del Procedimiento para Ejercicio de la Potestad Sancionadora (BOE de 09-08-93), el interesado no presentó alegaciones.

Vistos los artículos 11, 21, 89.3 y 127 a 138 de la Ley 30/1992, de 26 de noviembre, de RJAP-PAC (BOE del día 27), modificada por la Ley 4/1999, de 13 de enero (BOE del día 14), y 10 y 20 del R.D. 1398/93, de 4 de agosto, citado.

De acuerdo con lo competencia sancionadora conferida por el artículo 29 de la Ley 1/92 de 21 de febrero (BOE del día 22) y la Disposición Adicional cuarta de la Ley 6/1997 (BOE de 14-04-98).

Acuerdo la imposición de una sanción de quince mil pesetas.

Contra esta resolución, que no pone fin a la vía administrativa, cabe la interposición de recurso de alzada, de conformidad con lo establecido en los artículos 107.1, 114 y 115 de la Ley 30/1992 de 26 de noviembre, de RJAP-PAC, modificados por la Ley 4/1999 de 13 de enero (BOE 14-01-99), ante el Ministro del Interior, en el plazo de un mes contado a partir del día siguiente de la notificación, pudiendo presentarse ante este Órgano o bien ante la referida Autoridad.

El importe de esta sanción deberá hacerlo efectivo en las dependencias de esta Dirección Insular, en papel de pagos al Estado, en el plazo de 30 días hábiles, desde que la resolución sea firme (art. 38 de la L.O. 1/92). Transcurrido dicho plazo se procederá a su cobro por vía ejecutiva.

La Delegada del Gobierno. P.D. Resolución de 29-12-2000 (BOCAIB nº 4 de 09-01-01). La Directora Insular.- Fdo.: Marienna Sánchez-Jáuregui Martínez

— o —

Núm. 11853

No habiéndose podido notificar a Martas Navas García, con domicilio en la calle Coronas, nº 32, Sabadell, Barcelona, la resolución del procedimiento sancionador nº 1345/00 de fecha 30-04-01, que a continuación se detalla, es por lo que se publica en este Boletín Oficial, a los efectos previstos en el art. 59 de la Ley 30/92 de 21-11-92, de Régimen Jurídico de las Administraciones Públicas y del Procedimiento Administrativo Común (BOE de 27-11-92).

Vista la instrucción del procedimiento indicado, resulta probada la responsabilidad de la persona arriba referenciada, por la comisión de los siguientes hechos probados:

Siendo las 16,51 horas del día 18-09-00 en Cala Llentrisca, Sant Josep, Ibiza, se encontraba en posesión de 0,316 gramos de Anfetamina.

Tales hechos son constitutivos de una infracción administrativa grave, prevista en la Ley 1/92 de 21 de febrero (BOE del día 22), modificada por la Ley 4/1997, de 4 de agosto (BOE del día 5), en sus artículos 25.1 y 28.

En el período de audiencia previsto en los artículos 16.1 y 19 del R.D. 1398/93, de 4 de agosto, por el que se aprueba el Reglamento del Procedimiento para Ejercicio de la Potestad Sancionadora (BOE de 09-08-93), el interesado no presentó alegaciones.

Vistos los artículos 11, 21, 89.3 y 127 a 138 de la Ley 30/1992, de 26 de noviembre, de RJAP-PAC (BOE del día 27), modificada por la Ley 4/1999, de 13 de enero (BOE del día 14), y 10 y 20 del R.D. 1398/93, de 4 de agosto, citado.

De acuerdo con lo competencia sancionadora conferida por el artículo 29 de la Ley 1/92 de 21 de febrero (BOE del día 22) y la Disposición Adicional cuarta de la Ley 6/1997 (BOE de 14-04-98).

Acuerdo la imposición de una sanción de cincuenta mil cinco pesetas.

Contra esta resolución, que no pone fin a la vía administrativa, cabe la interposición de recurso de alzada, de conformidad con lo establecido en los artículos 107.1, 114 y 115 de la Ley 30/1992 de 26 de noviembre, de RJAP-PAC, modificados por la Ley 4/1999 de 13 de enero (BOE 14-01-99), ante el Ministro del Interior, en el plazo de un mes contado a partir del día siguiente de la notificación, pudiendo presentarse ante este Órgano o bien ante la referida Autoridad.

El importe de esta sanción deberá hacerlo efectivo en las dependencias de esta Dirección Insular, en papel de pagos al Estado, en el plazo de 30 días hábiles, desde que la resolución sea firme (art. 38 de la L.O. 1/92). Transcurrido dicho plazo se procederá a su cobro por vía ejecutiva.

La Delegada del Gobierno. P.D. Resolución de 29-12-2000 (BOCAIB nº 4 de 09-01-01). La Directora Insular.- Fdo.: Marienna Sánchez-Jáuregui Martínez

— o —

Núm. 11855

No habiéndose podido notificar a Albert Minguella Tудо, con domicilio en la calle Guifre, nº 89, Badalona, Barcelona, la resolución del procedimiento sancionador nº 1076/00 de fecha 18-04-01, que a continuación se detalla, es por lo que se publica en este Boletín Oficial, a los efectos previstos en el art. 59 de la Ley 30/92 de 21-11-92, de Régimen Jurídico de las Administraciones Públicas y del Procedimiento Administrativo Común (BOE de 27-11-92).

Vista la instrucción del procedimiento iniciado, resulta probada la respon-

sabilidad de la persona arriba referenciada, por la comisión de los siguientes hechos probados:

Siendo las 04.00 horas del día 19-08-00, en la entrada de la Disco "Amnesia", Ibiza, se encontraba en posesión de 2,069 gramos de Cannabis Sativa tipo Resina.

Tales hechos son constitutivos de una infracción administrativa grave, prevista en la Ley 1/92 de 21 de febrero (BOE del día 22), modificada por la Ley 4/1997, de 4 de agosto (BOE del día 5), en sus artículos 25.1 y 28.

En el período de audiencia previsto en los artículos 16.1 y 19 del R.D. 1398/93 de 4 de agosto, por el que se aprueba el Reglamento del Procedimiento para Ejercicio de la Potestad Sancionadora (BOE de 09-08-93), el interesado no presentó alegaciones.

Visto los artículos 11, 21, 89.3 y 127 al 138 de la Ley 30/1992, del 26 de noviembre, de RJAP-PAC (BOE del día 27), modificada por la Ley 4/1999, de 13 de enero (BOE del día 14), y 10 y 20 del R.D. 1398/93, de 4 de agosto, citado.

De acuerdo con la competencia sancionadora conferida por el artículo 29 de la Ley 1/92 de 21 de febrero (BOE del día 22) y la Disposición Adicional cuarta de la Ley 6/1997 (BOE de 14-04-98).

Acuerdo la imposición de una sanción de sesenta mil pesetas.

Contra esta resolución, que no pone fin a la vía administrativa, cabe la interposición de recurso de alzada, de conformidad con lo establecido en los artículos 107.1, 114 y 115 de la Ley 30/1992 de 26 de noviembre, de RJAP-PAC, modificados por la Ley 4/1999 de 13 de enero (BOE 14-01-99), ante el Ministerio del Interior, en el plazo de un mes contado a partir del día siguiente de la notificación, pudiendo presentarse ante este Órgano o bien ante la referida Autoridad.

La Delegada del Gobierno. P.D. Resolución de 29-12-2000 (BOCAIB nº 4 de 09-01-01). La Directora Insular.- Fdo. Mª Encarnación Sánchez-Jáuregui Martínez.

— o —

Núm. 11860

No habiéndose podido notificar a Luis Javier Fernández Ventura, con domicilio en la calle Mangalhaes nº 11 bajos, Barcelona, la resolución del procedimiento sancionador nº 1058/00 de fecha 18-04-01, que a continuación se detalla, es por lo que se publica en este Boletín Oficial, a los efectos previstos en el art. 59 de la Ley 30/92 de 21-11-92, de Régimen Jurídico de las Administraciones Públicas y del Procedimiento Administrativo Común (BOE de 27-11-92).

Vista la instrucción del procedimiento iniciado, resulta probada la responsabilidad de la persona arriba referenciada, por la comisión de los siguientes hechos probados:

Siendo las 11.15 horas del día 19-08-00, en la Disco "Space", Ibiza, se encontraba en posesión de 6,163 gramos de MDMA.

Tales hechos son constitutivos de una infracción administrativa grave, prevista en la Ley 1/92 de 21 de febrero (BOE del día 22), modificada por la Ley 4/1997, de 4 de agosto (BOE del día 5), en sus artículos 25.1 y 28.

En el período de audiencia previsto en los artículos 16.1 y 19 del R.D. 1398/93 de 4 de agosto, por el que se aprueba el Reglamento del Procedimiento para Ejercicio de la Potestad Sancionadora (BOE de 09-08-93), el interesado no presentó alegaciones.

Visto los artículos 11, 21, 89.3 y 127 al 138 de la Ley 30/1992, del 26 de noviembre, de RJAP-PAC (BOE del día 27), modificada por la Ley 4/1999, de 13 de enero (BOE del día 14), y 10 y 20 del R.D. 1398/93, de 4 de agosto, citado.

De acuerdo con la competencia sancionadora conferida por el artículo 29 de la Ley 1/92 de 21 de febrero (BOE del día 22) y la Disposición Adicional cuarta de la Ley 6/1997 (BOE de 14-04-98).

Acuerdo la imposición de una sanción de ochenta mil pesetas.

Contra esta resolución, que no pone fin a la vía administrativa, cabe la interposición de recurso de alzada, de conformidad con lo establecido en los artículos 107.1, 114 y 115 de la Ley 30/1992 de 26 de noviembre, de RJAP-PAC, modificados por la Ley 4/1999 de 13 de enero (BOE 14-01-99), ante el Ministerio del Interior, en el plazo de un mes contado a partir del día siguiente de la notificación, pudiendo presentarse ante este Órgano o bien ante la referida Autoridad.

La Delegada del Gobierno. P.D. Resolución de 29-12-2000 (BOCAIB nº 4 de 09-01-01). La Directora Insular.- Fdo. Mª Encarnación Sánchez-Jáuregui Martínez.

— o —

Secció III - Consells Insulars

Consell Insular de Mallorca

Núm. 12007

INCOACIÓ D'EXPEDIENT DE DECLARACIÓ DE BÉ CATALOGAT I INCLUSIÓ AL CATÀLEG INSULAR DEL PATRIMONI DE MALLORCA DE L'ANTIGA FÀBRICA DE CATIFES DE CAN MORATÓ, POLLENÇA.

A la reunió del propassat 3 de maig de 2001, sessió 71, la Comissió Insular

del Patrimoni Històric de Mallorca, sobre l'expedient de referència va acordar, per unanimitat el següent:

I Incoar expedient de declaració de Bé Catalogat a favor de l'antiga fàbrica de catifes Can Morató de Pollença, la descripció de la qual i els elements singulars especialment protegits figuren a l'annex del present acord.

II Suspènre la tramitació de les llicències municipals de parcel·lació, d'edificació o d'enderrocament en la zona afectada i, també, la suspensió dels efectes de les llicències ja concedides. Qualsevol obra que calgui realitzar a l'immoble afectat per la incoació haurà de ser prèviament autoritzada per la Comissió Insular del Patrimoni Històric.

Aquesta suspensió dependrà de la resolució o de la caducitat del procediment.

L'acord de declaració s'haurà d'adoptar en el termini màxim d'un any, comptador des de la data d'iniciació del procediment, el qual caducarà si un cop transcorregut aquest termini se sol·licita s'arxivin les actuacions i si dins els seixanta dies següents no se'n dicta resolució. Caducat el procediment, no es podrà tornar a iniciar fins al cap d'un any, llevat que ho demani el titular del bé.

III Notificar aquesta resolució als interessats, a l'Ajuntament de Pollença i al Govern de les Illes Balears.

IV Publicar aquest acord d'incoació al Butlletí Oficial de les Illes Balears, i comunicar-ho al Catàleg Insular del Patrimoni Històric de Mallorca i al Catàleg General del Patrimoni Històric de les Illes Balears.

Palma, 9 de maig de 2001

El President de la Comissió Insular del Patrimoni Històric Rafael de Lacy Fortuny

ANNEX

FITXA TÈCNICA DE L'IMMOBLE

Denominació: Can Morató

Situació: Pol. IV Par. 675. Entre la carretera al Port de Pollença, el torrent de Sant Jordi i el camí Juanot

Municipi: Pollença

Autor i cronologia: desconegut, 1922

Adscripció estilística: Eclèctic

Usos: Fàbrica de catifes i habitatge

Classificació del sòl: Sòl no urbanitzable (antic SUNP-2)

MEMÒRIA HISTÒRICA

Els estudis sobre la implantació de les activitats industrials a Pollença són, avui per avui, escassos i poc significatius.

La tradició artesanal pollencina, sobre tot tèxtil, va ser molt important als llargs dels segles, però no va ser fins les dècades compreses entre els anys 20 i 60 del segle XX quan es va donar un vertader procés industrialitzador, amb la substitució dels peits tallers artesanals per indústries i fàbriques de grans dimensions.

D'entre els primers exemples de fàbriques tèxtils instal·lats a Pollença cal destacar les de Martí Pons o les de Joan Vidal Ros. Però en tot cas, cap d'elles, va assolir la importància i grandària de la fàbrica de can Morató, coneguda popularment com "La Fàbrica", per la seva significació com a indústria.

L'impulsor de Can Morató va ser Rafael Morató, gendre de Pere Bosch Oliver, propietari d'uns tallers de catifes a Esporles.

Per assegurar-se que l'empresa funcionaria varen instal·lar una sèrie de telers pels corredors de Claustre de Santo Domingo. Vist l'èxit comercial de la producció, l'any 1922, es va construir a l'entrada del poble per la carretera del Port, la fàbrica que actualment coneixem.

L'empresa de can Morató va produir catifes d'alta qualitat que eren exportades a Barcelona, Santander, Bilbao i Sant Sebastià. Durant els anys de la Guerra Civil va continuar activa amb la fabricació de mantes i sacs de llana.

Durant una sèrie d'anys, quan la direcció de la fàbrica depenia de Pere Morató, fill de Rafael Morató, l'èxit de la producció va permetre el funcionament de la fàbrica de Pollença i una altra que es va instal·lar a Alcúdia.

La fàbrica va romandre activa fins els anys 1959-1960 en que va deixar de funcionar, entrant l'edifici en un estat d'abandó que dura fins avui.

Respecte a l'immoble de la fàbrica cal dir que respón a la tipologia fabril més comuna i coincideix en línies generals amb les tipologies descrites pels historiadors a altres nuclis, principalment Sóller i Esporles. Com les d'aquests municipis, està localitzada a les afores del nucli urbà i pròxima a una torrent i se configura a partir d'uns grans espais on poder ubicar maquinària i obrers, de planta rectangular, sòtils a dues vessants i grans obertures laterals per millorar l'entrada de llum.

La bibliografia existent sobre les fàbriques de Pollença i de Can Morató en particular és molt escassa, però en tot cas ens permet vislumbrar els espais en que s'estructurava.

El taller estava format per tres grans sales, o sales principals, a més d'altres departaments.

La sala de la maquinària, on es feia tot el procés d'elaboració de la llana, des que la llana arribava fins que es convertia en troca.

La sala de la tintoreria, on es tenyia la llana. A aquesta sala hi havia unes piques o "barques" on es posava el producte per tenyir i unes calderes grans per encalentir l'aigua. Just a la vora d'aquesta sala hi havia una dependència on s'aixugava la llana ja tenyida.

La sala dels telers era la tercera gran sala i estava situada davant la sala de la maquinària, separada pel pati central.

A part d'aquestes dependències, necessàries per dur endavant totes les tasques de producció, també hi havia la casa dels amos, avui pràcticament esbucada, i altres dependències més petites destinades als dibuixants, així com a d'altres dedicades a magatzem, fusteria, ferreria, despatxos, etc.

2. MEMÒRIA DESCRIPTIVA

La fàbrica de catifes de Can Morató se situa a la part Nord de la Vila de Pollença, a la carretera que surt cap al Port de Pollença, entre el torrent de Sant Jordi i el camí Juanot, prop de la carretera de Lluc a Pollença a un terrenys que estaven qualificats com a Sòl urbanitzable no programat-2, adjunt a un sòl urbà i prop també d'una zona d'equipament.

L'edifici, de grans dimensions, se situa paral·lel a la traça del camí Juanot, presentant el conjunt en planta forma gairebé rectangular. La façana principal se situa a la carretera al Port de Pollença, i està precedida d'un jardinet de reduïdes dimensions conformat a partir de traçats geomètrics. L'accés a la fàbrica es produeix pel va central, a l'eix de la façana principal, mentre que l'accés a l'habitatge es produeix pel lateral del costat més llunyà del riu.

Volumètricament el conjunt se caracteritza per la combinació d'un primer volum "representatiu", de planta baixa i planta pis pel qual es produeix l'accés amb coberta plana, abans descrit, seguit de les construccions amb els usos pròpiament industrials, amb cobertes inclinades, on es mostra una funcionalitat molt més acusada i sense preocupacions estilístiques.

Aquest primer volum amb façana a la carretera, està ocupat per una zona d'accés, l'habitatge dels amos i diversos departaments i despatxos. Es disposen en perpendicular a aquest primer cos, i en paral·lel al camí Juanot, una nau longitudinal a cada lateral amb una disposició gairebé simètrica entorn d'un pati central.

Les dues naus laterals després del volum principal són gairebé simètriques i de forma i composició bastant semblants, amb diferències molt lleugeres, com ara la forma del paviment, motivades per les diferents funcions que albergaven.

Cada una d'aquestes naus presenta dues cruïjies laterals amb coberta inclinada a una sola vessant, i un cruïja central de major amplada amb coberta inclinada a dues vessants, coberta sobrelevada que permet l'entrada de llum per la línia horitzontal que separa la cota de la coberta lateral i la de la entrada. La sala està ritmada per dues fileres de columnes de formigó armat disposades també de forma simètrica que suporten el canvi entre les dues cobertes, situant-se al mateix pla que l'assenyalat d'entrada de llum. Les columnes són de secció circular, fust estriat amb capitell senzill tipus dòric i base lleugerament remarcada. La coberta central a dues vessants se suporta sobre unes encavellades senzilles de formigó armat triangulars amb una bigueta travessera central i una a cada costat a la meitat de la llum i entrebogat de peces de gran format de formigó armat. Les cobertes laterals estan també formades per biguetes i entrebogat de formigó armat i a sobre teules. El terra és un trespol tractat i amb diversa topografia segons la funció a albergar en cada cas. En aquestes naus es pot observar l'eclecticisme també en la utilització dels materials i les formes, és a dir, es comença a experimentar amb l'aplicació de nous materials, en aquest cas el formigó armat, però encara no amb formes pròpies i modernes sinó adoptant llenguatges històrics propis d'altres materials, com serien la pedra en el cas dels pilars o la fusta en el de les cobertes.

A la zona de la planta baixa més allunyada del torrent, al cos principal se situa una zona de magatzem on encara actualment es poden observar tota una sèrie de prestatges.

La tercera gran nau se situa al fons, de forma perpendicular a les dues anteriors i suporta el tancament del conjunt. Devia ésser un cos d'una sola planta i cobert a dues vessants.

Entre la gran nau del fons del solar i el pati es troben tota una sèrie d'altres dependències de major tamany i amb diverses formes de cobertes, podent-se observar traces de la forma de coberta amb dents de serra. Una d'aquestes sales en comptes de tenir proporció clarament allargada com la resta de les dependències és gairebé quadrada en planta, i presenta restes d'enrajolat a la part baixa de les parets.

La façana més representativa és la de la carretera del port de Pollença, essent també visible la del camí Juanot, que rep el tractament més aviat d'un mur de tancament en el que s'hi ha estès el llenguatge usat a la façana principal.

A la façana principal, simètrica, de dues plantes, de fons blanc, destaquen com a elements decoratius línies horitzontals i verticals, de color rosat, reflex dels elements estructurals, i el recercat dels vans de la mateixa tonalitat.

L'horitzontalitat predominant a la façana ve trencada per l'èmfasi de l'eix central amb un remat superior format per la composició d'un parament cegat en el cos central, situat entre les dues pilastres centrals, juntament amb dos remats curvilinis situats simètricament a cada un dels costats. Tot rematat, en un segon pla, amb una escala helicoidal que envolta un petit torreó cilíndric.

En aquest mateix cos central a la planta primera es disposa una loggia formada per tres arcs de mig punt, columnes de secció circular i fust estriat i balaustrada.

A la planta baixa d'aquest eix se situa l'accés al pati amb un portal adintel·lat

amb reixa metàl·lica.

La resta de la façana ve definida per vans rectangulars no disposats simètricament ja que responen a funcions diferents.

S'utilitza, per tant, en aquesta façana un llenguatge eclèctic on predominen elements del regionalisme i altres de procedència noucentista, com la torre o les impostes.

Entre l'edifici principal i el riu s'afegí un altre cos de planta baixa i només una cruïja coberta a una vessant alineat amb la façana principal, amb tres finestres disposades simètricament en aquesta façana.

A part de la façana principal i la del camí Juanot les altres dues façanes són mitgeres sense gaire possibilitat d'observació actualment.

La façana del pati corresponent al cos d'accés presenta un cos central dividit en quatre parts i amb dos cossos laterals que sobresurten. El cos central presenta quatre finestres aparellades de dues en dues a la planta primera i a la planta baixa el portal més gran d'accés i alguna finestra més.

Pel que fa als materials, és de destacar en aquest conjunt i tenint en compte l'any de construcció, la combinació de materials "moderns" com ara el formigó armat per a l'estructura i la coberta amb la construcció de murs d'una espècie de tapial o compost, una espècie de formigó com molt primitiu fet a base de terra, grava i segurament algun aglomerant com el ciment mallorquí. És a dir, que no només en la composició de la façana sinó fins i tot en l'ús dels materials es pot copsar aquest eclecticisme del que es parlava al descriure l'estil de la façana de la fàbrica. Aquesta fàbrica és una mostra del principi de l'aplicació i experimentació amb els nous materials, quan encara s'usaven aquests nous materials amb formes del passat, pròpies d'altres materials.

Pel que fa als usos, i degut a l'estat actual del conjunt combinat amb l'escassa documentació de que fins al moment es disposa, es fa difícil expressar amb exactitud els usos albergats a cada zona.

3. ESTAT ACTUAL DE L'IMMOBLE

L'aspecte del conjunt és de total abandonament, hi ha hagut actes de vandalisme, acusats a la part d'habitatge, i per altra banda hi ha una colonització important de la vegetació.

El conjunt conserva bona part de l'estructura murària encara que no tota, algunes de les cobertes, alguns paviments i alguns materials d'acabats. La fusteria i elements de tancament estan desapareguts en gran part. Resten també els murs exteriors de tancament.

Les dues primeres grans naus laterals són les que es presenten més completes, amb les cobertes, mentre que les dependències del fons del pati són les que estan més colonitzades per la vegetació i les deixalles. La tercera gran nau, la situada al fons del solar, ha perdut completament la coberta i fins i tot part de l'estructura murària. La resta de dependències situades entre la nau del fons i el pati han perdut també la coberta restant únicament traces que podrien indicar la seva composició.

La façana és conserva en gran part. De l'habitatge dels amos es conserven alguns dels murs, amb pèrdues importants, i l'escala també està gairebé del tot desapareguda. Es conserva la torreta que actua com a remat superior del cos principal.

De la maquinària no es conserva res, només resten pel terra deixalles o trossos d'algunes peces i de fils, així com aquelles parts de la infraestructura incloses dins la construcció (sèquies, caldera,...).

Pel que fa al jardí anterior a l'accés a l'habitatge es detecten restes d'una possible estructura del jardí, caminets, així com una fonteta, que semblen d'escàs interès.

4. PRINCIPALS MESURES DE PROTECCIÓ

Seràn necessàries accions de conservació, restauració i rehabilitació en alguns casos, ja que l'estat d'alguna de les zones és de bastant deteriorament.

Caldrà per tant mantenir en tot cas la composició volumètrica general, i rehabilitar l'estructura i les cobertes, la façana principal i la del camí Juanot, els revestiments, etc.

Pel que fa als materials, s'han de mantenir en la major mesura possible els existents, mentre que les noves intervencions s'hauran de diferenciar de les del moment de la construcció.

Pel que fa als usos, s'entenen possibles aquells que resultin totalment compatibles amb l'estructura i configuració actuals.

5. ALTRES FIGURES DE PROTECCIÓ ACTUALMENT EXISTENTS

No existeixen altres figures de protecció en l'actualitat per a aquest immoble.

— o —

Núm. 12008

ACORD DE DECLARACIÓ COM A BÉ CATALOGAT I INCLUSIÓ AL CATÀLEG INSULAR DEL PATRIMONI HISTÒRIC DE MALLORCA A FAVOR DE L'EDIFICI LA FERRETERIA CENTRAL, DEL CARRER SANT MAGÍ 37 DE PALMA

El Consell de Mallorca en la sessió ordinària del Ple que va tenir lloc el dia 7 de maig de 2001, adoptà, entre d'altres, el següent acord:

"Atès que per resolució del Director General de Bellas Artes, Archivos y Bibliotecas del Ministerio de Cultura de 9 de juny de 1980, s'incoà expedient de declaració de monument històric artístic a favor de l'edifici La Ferreteria Central, carrer Sant Magí 37 de Palma.

Atès que la Comissió de Patrimoni Històric de Mallorca acordà en la sessió de 2 de novembre de 2000 no procedir a la declaració de Bé d'Interès Cultural amb la categoria de monument a favor del citat immoble.

Atès que la Comissió de Patrimoni Històric de Mallorca acordà en la sessió de 2 de novembre de 2000 incoar expedient de declaració com a Bé catalogat i la seva inclusió en el Catàleg Insular del Patrimoni Històric de Mallorca a favor del citat immoble

Atès que s'han duit a terme els tràmits preceptius i previstos per a la incoació i instrucció de l'expedient de referència per a procedir a efectuar aquesta declaració.

En virtut del que disposa la Disposició Transitòria Primera de la Llei 12/1998, de 21 de desembre, del Patrimoni Històric de les Illes Balears, en relació amb la Llei 16/1985, de 25 de juny, del Patrimoni Històric Espanyol, el Reial Decret 111/1986, de 10 de gener, de desenvolupament parcial de l'esmentada Llei, i d'acord amb les competències atribuïdes per la Llei 6/1994, de 13 de desembre, als Consells Insulars en matèria de Patrimoni Històric, i el Reglament Orgànic del CM, aprovat pel Ple del 6 d'abril de 1998, el Ple del Consell de Mallorca, a proposta de la Comissió de Patrimoni Històric de Mallorca, acordà el següent:

I.- Declarar Bé Catalogat l'immoble la Ferreteria Central, del carrer Sant Magí 37 de Palma, segons les especificacions que figuren a l'annex d'aquest acord.

II.- Els efectes d'aquesta declaració són els que genèricament estableix la Llei 12/1998, de 21 de desembre, del Patrimoni Històric de les Illes Balears, i la normativa concordant.

III.- Aquest acord s'ha de publicar al Butlletí Oficial de les Illes Balears, i s'ha d'anotar al Catàleg Insular del Patrimoni històric de Mallorca i comunicar-ho a la Comunitat Autònoma de les Illes Balears perquè procedeixi a la seva anotació al Catàleg General del Patrimoni Històric de les Illes Balears.

IV.- Aquest acord s'ha de comunicar als interessats i a l'Ajuntament de Palma."

Palma, 16 de maig de 2001

El President de la Comissió de Patrimoni Històric Rafael de Lacy Fortuny

ANNEX

1.-DADES IDENTIFICATIVES

Denominació: Ferreteria Central

Situació: c/ Sant Magí 37

Municipi: Palma

Autor i cronologia: 1908 (Finalització)

Adscripció estilística: Modernista. Art Nouveau

Usos: Comercial a la planta baixa i habitatges

Classificació del sòl: Urbà

2.-EXTRACTE DE L'EXPEDIENT

L'any 1976, a instància del Ministerio de Educación y Ciencia, es varen iniciar un conjunt d'expedients de declaració de Monumento Histórico Artístico d'un grup d'immobles modernistes de l'Illa. Un d'aquests va ser el de la Ferreteria Central del carrer sant Magí 37, de Palma.

La Comisión Provincial del Patrimonio Histórico Artístico de Palma de Mallorca a la sessió del 29 de març de 1977 va acordar informar favorablement el citat expedient, i per resolució de 9 de juny de 1980 (BOE 171, de 17 de juliol de 1980), la Dirección General del Patrimonio Artístico, Archivos y Museos va incoar l'expedient de declaració com a monument històric artístic del citat immoble.

Per poder continuar amb la tramitació es va sol·licitar el 29 de juliol de 1980 informe a la Real Academia de Bellas Artes de San Fernando. A la sessió de l'11 de maig de 1980 la Real Academia va emetre un informe favorable en el que assenyala:

"El edificio, sin tener una calidad arquitectónica singular constituye un ejemplo de la arquitectura modernista de principios del siglo XX, es merecedor de ser conservado como testimonio de una época, siendo por lo mismo aconsejable su declaración.

Esta declaración debe afectar únicamente a la fachada y no al interior, cuyo interés arquitectónico es nulo.

Por lo expuesto, esta Real Academia propone (...) sea declarado Monumen-